

רביא חד בספין, ביומי עולימוי, ואסתפן ביה. מקנא הוא לאתתיה, עד
דבני נשא חייכין מניה. בעי לאתתקנא בגוברין אחרנין, ולא אתתקן,
וחייכין ביה. האי לא ישתתף בר נש בהדיה, דלא יצלה. חמדן איהו,
אשתדל במה דלא אית ליה, חשיב גרמיה דאיהו גברא רבא, ולא חכי.
זכי לבנות, ולא לבנים.

ואי מתחלפן שרטוטין, תרין זעירין וחד רברבא במצחיה, ואנפוי סומקין.
זכי לבנין, ולברתא חדא, או דילדת ואסתלקת מעלמא.

ואי את חד אית ליה בתר אודניה ימינא, רושם דטלופחא, וחד שערא
דתלי פריש אודניה. ואצבעא זעירא די בידיא שמאלא כפיה פדין
תתקיים ותוליד בנן ובנן. אי סימנין אלין יהון לה. בין רגלהא יכרע
ויפול חד פרא, בין אינון דיהא מבוועא דנביע באורייתא. הוא מקרב
ומפיק מבוועין ונחלין דאורייתא, ובשנין זעירין יתפנש מעלמא.

האי איהו מאינון אלה, דמתפנשין מעלמא מריש שתא ועד ריש שתא.
ביומין קדמאין. מדאתחרב בי מקדשא, לא אשפח בר שתין חסר
חד, ואלין אינון דמסתלקי מעלמא, פד יהבי ריחא, עד לא מטא זמנייהו.
בגין דכד קודשא בריה הוא עאל לאוליה אורייתא, לאינון ינוקין דאסתלקו
מעלמא, פד יהבי ריחא, עד לא מטא זמנייהו, אינון קדמאי באינון
מלין. וקודשא בריה הוא אמר ליה לההוא ממנא יופיא"ל שמייה, דקאים
וקשיר קשרין דאורייתא, מאן הוא דין דאקדים לי, הדא הוא דכתיב,
(איוב מא ג) מי הקדימני ואשלם, ואשלם ודאי.

בדין קרא קודשא בריה הוא למטטרו"ן, דאיהו קיימא גו פרוכתא דפרסא,
ושתין אלה רבוא מארי דאולפנא דאורייתא סוחרניה, ואיהו מקשר
קשרין למאריה. אמר ליה מאן האי דאקדים לי, מי הקדימני ואשלם.
איהו רשים גו מתיבתך. או לא. אמר ליה מארי דעלמא, לאו איהו
במתיבתא דילי, גו מתיבתך איהו. וכל אינון דקדמי, תחות כל שמיא
דילך הוא, הדא הוא דכתיב, (שם) תחת כל השמים לי הוא.

בגין דתרין מתיבתין אית לעילא. מתיבתא דההוא נער מטטרו"ן.
ומתיבתא עילאה דקודשא בריה הוא. ובכל אתר דתנינן מתיבתא
עילאה, דא הוא דקודשא בריה הוא. מתיבתא דרקיע, דא דמטטרו"ן.
בדין אמר ליה קודשא בריה הוא, אי חכי, לקוט ליה גבאי. לקיט ליה,
וארח ליה, הדא הוא דכתיב, (שה"ש ו ב) דודי ירד לגנו לערוגת הבשם.
דודי, דא קודשא בריה הוא, פמה דאת אמר (שם ב טז) דודי לי ואני לו
הרועה בשושנים. ירד לגנו, דא גורן דרקיע, דקיימי פגורן. לערוגת